

Î N C H E I E R E

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Instituția Publică Publicația Periodică Revista „Noi”, Instituția Publică Publicația Periodică Revista „Alunelul” și Instituția Publică Publicația Periodică Săptămânalul „Florile Dalbe” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea de stat Complexul „Casa Presei” împotriva Instituției Publice Publicația Periodică Revista „Noi”, Instituției Publice Publicația Periodică Revista „Alunelul” și Instituției Publice Publicația Periodică Săptămânalul „Florile Dalbe”, intervenient accesoriu Ministerul Educației, Culturii și Cercetării cu privire la evacuarea locatarilor, și

acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de Instituția Publică Publicația Periodică Revista „Noi”, Instituția Publică Publicația Periodică Revista „Alunelul” și Instituția Publică Publicația Periodică Săptămânalul „Florile Dalbe” împotriva întreprinderii de stat Complexul „Casa Presei” și Cancelariei de Stat al Republicii Moldova cu privire la obligarea încheierii contractului de comodat pe un termen nedeterminat,

c o n s t a t ă :

La 09 iunie 2014, întreprinderea de stat Complexul „Casa Presei” (denumirea prescurtată ÎS Complexul „Casa Presei”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice Publicația Periodică Revista „Noi” (denumirea prescurtată I.P.P.P. Revista „Noi”) cu privire la evacuarea locatarului (vol. I, f.d. 5 recto-verso).

În motivarea acțiunii menționează că, la 01 ianuarie 2011, ÎS Complexul „Casa Presei”, în calitate de locator, și I.P.P.P. Revista „Noi”, în calitate de locatar au încheiat contractul de locațiune nr. 052/2011, în baza căruia prima a transmis ultimei în locațiune încăperi nelocative cu o suprafață totală de 96,98 m.p. din incinta clădirii ÎS Complexul „Casa Presei”, situată pe str. Pușkin, 22, mun. Chișinău, și anume birourile nr. 530 (40,9 m.p.), nr. 543 (9,8 m.p.), nr. 545 (11,1 m.p.), nr. 547 (11,4 m.p.), nr. 528 (23,78 m.p.) în scopul utilizării acestora în calitate de redacție.

Conform pct. 1.3. al contractului, termenul locațiunii 1-a constituit perioada de un an, adică până la 31 decembrie 2011. Însă, la data fixată, locatarul a refuzat să încheie un nou contract de locațiune. La fel, locatarul a refuzat să restituie bunurile închiriate.

Solicită reclamanta evacuarea I.P.P.P. Revista „Noi” din încăperile nelocative utilizate în calitate de redacție, cu o suprafață totală de 96,98 m.p., din incinta clădirii Î.S. Complexul „Casa Presei” situate pe str. Pușkin, 22, mun. Chișinău, și anume birourile nr. 530 (40,9 m.p.), nr. 543 (9,8 m.p.), nr. 545 (11,1 m.p.), nr. 547 (11,4 m.p.), nr. 528 (23,78 m.p.) și restituirea bunurilor nominalizate în proprietatea ÎS Complexul „Casa Presei”; precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 09 iunie 2014, ÎS Complexul „Casa Presei” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice Publicația Periodică Revista „Alunelul” (denumirea prescurtată I.P.P.P. Revista „Alunelul”) cu privire la evacuarea locatarului (vol. I, f.d. 71 recto-verso).

În motivarea acțiunii menționează că, la 01 ianuarie 2011, ÎS Complexul „Casa Presei”, în calitate de locator, și I.P.P.P. Revista „Alunelul”, în calitate de locatar au încheiat contractul de locațiune nr. 090/2011, în baza căruia prima a transmis ultimei în locațiune încăperi nelocative cu o suprafață totală de 71,4 m.p. din incinta clădirii ÎS Complexul „Casa Presei”, situată pe str. Pușkin, 22, mun. Chișinău, și anume birourile nr. 550 (17,4 m.p.), nr. 552 (20,7 m.p.), nr. 567 (9,9 m.p.), nr. 569 (11,3 m.p.) și nr. 571 (12,1 m.p.) în scopul utilizării acestora în calitate de redacție.

Conform pct. 1.3. al contractului, termenul locațiunii 1-a constituit perioada de un an, adică până la 31 decembrie 2011. Însă, la data fixată, locatarul a refuzat să încheie un nou contract de locațiune. La fel, locatarul a refuzat să restituie bunurile închiriate.

Solicită evacuarea I.P.P.P. Revista „Alunelul” din încăperile nelocative utilizate în calitate de redacție, cu o suprafață totală de 71,4 m.p., din incinta clădirii ÎS Complexul „Casa Presei” situate pe str. Pușkin, 22, mun. Chișinău, birourile nr. 550 (17,4 m.p.), nr. 552 (20,7 m.p.), nr. 567 (9,9 m.p.), nr. 569 (11,3 m.p.), nr. 571 (12,1 m.p.) și restituirea bunurilor nominalizate în proprietatea ÎS Complexul „Casa Presei”; precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La data de 09 iunie 2014, ÎS Complexul „Casa Presei” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice Publicația Periodică Săptămânală „Florile Dalbe” (denumirea prescurtată I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe”) cu privire la evacuarea locatarului (vol. I, f.d. 115 recto-verso).

În motivarea cererii de chemare în judecată menționează că, la 01 ianuarie 2011, ÎS Complexul „Casa Presei”, în calitate de locator, și I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe”, în calitate de locatar au încheiat contractul de locațiune nr. 102/2011, în baza căruia prima a transmis ultimei în locațiune încăperi nelocative cu o suprafață totală de 115,9 m.p. din incinta clădirii ÎS Complexul „Casa Presei”, situate pe str. Pușkin, 22, mun. Chișinău, și anume birourile nr. 544 (23,2 m.p.), nr. 546 (19,2 m.p.), nr. 548 (19,7 m.p.), nr. 557 (11,3 m.p.), nr. 559 (9,9 m.p.), nr. 561 (11,2 m.p.), nr. 563 (10,1 m.p.) și nr. 565 (11,3 m.p.) în scopul utilizării acestora în calitate de redacție.

Conform pct. 1.3. al contractului, termenul locațiunii 1-a constituit perioada de un an, adică până la 31 decembrie 2011. Însă, la data fixată, locatarul a refuzat să încheie un nou contract de locațiune. La fel, locatarul a refuzat să restituie bunurile închiriate.

Solicită evacuarea I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe” din încăperile nelocative utilizate în calitate de redacție, cu o suprafață totală de 115,9 m.p., din incinta clădirii ÎS Complexul „Casa Presei” situate pe str. Pușkin, 22, mun. Chișinău, birourile nr. 544 (23,2 m.p.), nr. 546 (19,2 m.p.), nr. 548 (19,7 m.p.), nr. 557 (11,3 m.p.), nr. 559 (9,9 m.p.), nr. 561 (11,2 m.p.), nr. 563 (10,1 m.p.), nr. 565 (11,3 m.p.) și restituirea bunurilor nominalizate în proprietatea ÎS Complexul „Casa Presei”; precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 30 iulie 2014, I.P.P.P. Revista „Noi” a depus cerere reconvențională împotriva ÎS Complexul „Casa Presei” cu privire la obligarea încheierii contractului de comodat pe un termen nedeterminat (vol. I, f.d. 31-33, 38).

În motivarea acțiunii reconvenționale menționează că, începând cu anul 1967 (la acea dată sub numele revista „Scînteia Leninistă”), utilizează în calitate de redacție încăperi cu o suprafață totală de 96,98 m.p. (5 cabinete) în incinta clădirii ÎS Complexul „Casa Presei”. Astfel, până în anul 2011 I.P.P.P. Revista „Noi” a avut încheiate contracte de comodat cu ÎS Complexul „Casa Presei”.

Relevă că în anii 2012-2014, continuând să achite plățile pentru serviciile comunale, a solicitat ÎS Complexul „Casa Presei” încheierea contractelor de comodat. Însă, ÎS Complexul „Casa Presei” nu a prezentat motivele refuzului de a încheia contracte de comodat, *per a contrario*, a solicitat încheierea contractelor de locațiune.

Susține că, nu există nici o interdicție legală privind aplicarea procedurii de comodat, or, revista activează în condiții de autogestiune, își asigură, în bună parte, activitatea economico-financiară din veniturile provenite din abonare și vânzarea cu bucata și beneficiază de o subvenție anuală unică.

Solicită obligarea ÎS Complexul „Casa Presei” să încheie contract de comodat pentru un termen nedeterminat cu I.P.P.P. Revista „Noi”.

La 02 septembrie 2014, I.P.P.P. Revista „Alunelul” a depus cerere reconvențională împotriva ÎS Complexul „Casa Presei” cu privire la obligarea încheierii contractului de comodat pe un termen nedeterminat (vol. I, f.d. 92, 95-96).

În motivarea acțiunii reconvenționale menționează că, începând cu anul 1981 (la acea dată sub numele revista „Steluța”), utilizează în calitate de redacție încăperi cu o suprafață totală de 71,4 m.p. (5 cabinete) în incinta clădirii ÎS Complexul „Casa Presei”. Astfel, până în anul 2011, I.P.P.P. Revista „Alunelul” avea încheiate contracte de comodat cu ÎS Complexul „Casa Presei”.

Relevă că în anii 2012-2014, continuând să achite plățile pentru serviciile comunale, a solicitat ÎS Complexul „Casa Presei” încheierea contractelor de comodat. Însă, ÎS Complexul „Casa Presei” nu a prezentat motivele refuzului de a încheia contracte de comodat, *per a contrario*, a solicitat încheierea contractelor de locațiune.

Susține că, nu există nici o interdicție legală privind aplicarea procedurii de comodat, or, revista activează în condiții de autogestiune, își asigură, în bună parte, activitatea economico-financiară din veniturile provenite din abonare și vânzarea cu bucata și beneficiază de o subvenție anuală unică.

Solicită obligarea ÎS Complexul „Casa Presei” să încheie contract de comodat pentru un termen nedeterminat cu I.P.P.P. Revista „Alunelul”.

La 23 septembrie 2014, I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe” a depus cerere reconvențională împotriva ÎS Complexul „Casa Presei” cu privire la obligarea încheierii contractului de comodat pe un termen nedeterminat (vol. I, f.d. 136-137, 140 recto-verso).

În motivarea acțiunii reconvenționale menționează că, începând cu anul 1967 (la acea dată sub numele revista „Tînărul Leninist”), utilizează în calitate de redacție încăperi cu o suprafață totală de 115,9 m.p. (8 cabinete) în incinta clădirii ÎS Complexul „Casa Presei”. Astfel, până în anul 2011, avea încheiate contracte de comodat cu ÎS Complexul „Casa Presei”.

Relevă că în anii 2012-2014, continuând să achite plățile pentru serviciile comunale, a solicitat ÎS Complexul „Casa Presei” încheierea contractelor de comodat. Însă, ÎS Complexul „Casa Presei” nu a prezentat motivele refuzului de a încheia contracte de comodat, *per a contrario*, a solicitat încheierea contractelor de locațiune.

Susține că, nu există nici o interdicție legală privind aplicarea procedurii de comodat, or, revista activează în condiții de autogestiune, își asigură, în bună parte, activitatea economico-financiară din veniturile provenite din abonare și vânzarea cu bucata și beneficiază de o subvenție anuală unică.

Solicită obligarea ÎS Complexul „Casa Presei” să încheie contract de comodat pentru un termen nedeterminat cu I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe”.

Judecătoria Centru, mun. Chișinău, prin încheierea din 16 ianuarie 2015 (vol. I, f.d. 63-65, 162-164), a conexas într-un singur proces cauzele civile intentate la cererile de chemare în judecată depuse de ÎS Complexul „Casa Presei” împotriva I.P.P.P. Revista „Noi”, I.P.P.P. Revista „Alunelul” și I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe” cu privire la evacuarea locatarului, și acțiunilor reconvenționale intentate la cererile depuse de I.P.P.P. Revista „Noi”, I.P.P.P. Revista „Alunelul” și I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe” împotriva ÎS Complexul „Casa Presei” cu privire la obligarea încheierii contractelor de comodat pe un termen nedeterminat.

Judecătoria Centru, mun. Chișinău, prin încheierea protocolară din 20 noiembrie 2015 (vol. II, f.d. 1-2), a atras în proces Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, în calitate de copârât pe acțiunea reconvențională.

Judecătoria Centru, mun. Chișinău, prin încheierea protocolară din 02 februarie 2016 (vol. II, f.d. 7-8), a atras în proces Ministerul Educației, în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâților în acțiunea inițială.

Judecătoria Centru, mun. Chișinău, prin hotărârea din 15 aprilie 2016 (vol. II, f.d. 17, 21-28), a admis acțiunea intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ÎS Complexul „Casa Presei”; a evacuat I.P.P.P. Revista „Noi”, I.P.P.P. Revista „Alunelul” și I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe” din încăperile nelocative utilizate în calitate de redacție, din birourile nr. 530 (40,9 m.p.), nr. 543 (9,8m.p.), nr. 545 (11,1 m.p.), nr.547 (11,4 m.p.), nr.528 (23,78 m.p.); nr. 550 (17,4 m.p.), nr. 552 (20,7 m.p.), n. 567 (9,9 m.p.), nr. 569 (11,3 m.p.), nr. 571 (12,1 m.p.); nr. 544 (23,2 m.p.), nr. 546 (19,2 m.p.), nr. 548 (19,7 m.p.), nr. 577 (11,3 m.p.), nr. 559 (9,9 m.p.), nr. 561 (11,2 m.p.), nr. 563 (10,1 m.p.), nr. 565 (11,3 m.p.) din str. Pușkin, 22, mun.Chișinău, cu restituirea bunurilor nominalizate în proprietatea ÎS Complexul „Casa Presei”. Totodată, a respins ca neîntemeiate cererile reconvenționale depuse de I.P.P.P. Revista „Noi”, I.P.P.P. Revista „Alunelul” și I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe” împotriva ÎS Complexul „Casa Presei” și Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la obligarea încheierii contractului de comodat pe un termen nedeterminat.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 31 octombrie 2017 (vol. II, f.d. 104-105, 106-113), a respins apelurile declarate de I.P.P.P. Revista „Noi”, I.P.P.P. Revista

„Alunelul” și I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe” și a menținut hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău, din 15 aprilie 2016.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de fond au invocat dispozițiile art.512 alin. (1), 859 alin. (1), 875, 903 lit. a), 904 alin. (1), 905 alin. (1), 906 alin. (1) lit. c) din Codul civil, art. 12 alin. (1) din Legea presei, art. 13 alin. (3) din Legea bugetului de Stat pe anii 2010-2012, art. 14 alin. (3) din Legea bugetului de Stat pe anul 2013-2014 și art. 9 alin. (3) din Legea bugetului de Stat pe anul 2015.

Referitor la circumstanțele speței, instanțele inferioare au reținut că, bunul imobil din str. Pușkin, 22, mun. Chișinău aparține cu drept de proprietate și gestiune economică ÎS Complexul „Casa Presei”. Astfel, proprietarul nu poate fi obligat să dea cuiva în comodat pe un termen nedeterminat imobilul ce-i aparține cu drept de proprietate.

Totodată, faptul că I.P.P.P. Revista „Noi”, I.P.P.P. Revista „Alunelul” și I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe” sunt instituții publice, finanțate din bugetul de stat și că anterior au încheiat cu ÎS Complexul „Casa Presei” contracte de comodat, precum și faptul că prin hotărâri judecătorești nu s-a încasat plata pentru chirie, nu poate servi drept temei de a fi obligat proprietarul ÎS Complexul „Casa Presei” să încheie cu acestea contracte de comodat pe un termen nedeterminat sau să-i scutească de la plata chiriei. Or, prin hotărârile judecătorești irevocabile prezentate ca probe, au fost respinse acțiunile ÎS Complexul „Casa Presei” cu privire la încasare de la I.P.P.P. Revista „Noi”, I.P.P.P. Revista „Alunelul” și I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe” a venitului ratat.

Mai mult decât atât, instanțele de fond au conchis că, în speță, I.P.P.P. Revista „Noi”, I.P.P.P. Revista „Alunelul” și I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe” nu cad sub incidența Legii bugetului de Stat în partea scutirii de plata chiriei, fapt confirmat de altfel prin răspunsurile Cancelariei de Stat a Republicii Moldova nr. 1917-485 din 23 mai 2014 și nr. 1508-759 din 31 decembrie 2015, răspunsurile Ministerului Finanțelor nr. 27-06-01/46/A din 08 februarie 2012; nr. 07-17/78 din 16 aprilie 2013 și nr. 07-03/22 din 18 ianuarie 2016. Iar, prin răspunsul nr. 1917-647 eliberat de Aparatul Guvernului Republicii Moldova la 29 aprilie 2008, acestea au fost informate că în urma schimbării statutului juridic al edițiilor periodice, în instituții publice, calcularea plății de arendă se va efectua în condiții mai avantajoase, folosind coeficienții stabiliți pentru instituțiile publice.

La 28 decembrie 2017, I.P.P.P. Revista „Noi”, I.P.P.P. Revista „Alunelul” și I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe” au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei recurate, cu pronunțarea unei noi hotărâri în sensul respingerii ca fiind neîntemeiată acțiunea inițială și admiterii acțiunii reconvenționale (vol. II, f.d.120-129).

În motivarea recursului reiterează circumstanțele faptice ale cauzei și invocă faptul că în condițiile speței sunt aplicabile dispozițiile art. 9 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2016.

Deopotrivă, indică asupra încălcării normelor de drept procedural, menționând în acest sens că magistratul Nadejda Mazur, care a examinat prezenta cauză civilă, era în incompatibilitate de a judeca cauza, deoarece anterior a examinat alte cauze civile conexe, între aceleași părți. Astfel, prin hotărârea din 12 decembrie 2012 s-a expus asupra cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ÎS

Complexul „Casa Presei” împotriva I.P.P.P. Revista „Alunelul” cu privire la încasarea venitului ratat. Iar prin hotărârea din 15 aprilie 2016 s-a expus asupra litigiului obiect al căruia era plata chiriei pentru încăperile închiriate și obligația I.P.P.P. Revista „Alunelul” de plată a acestei chirii.

Respectiv, opinează că, la caz, sunt aplicabile dispozițiile art. 50 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă.

La fel, consideră că, există temeuri de a trimite cauza spre rejudecare în prima instanță, deoarece instanțele de fond nu au atras în proces Ministerul Finanțelor, în calitate de intervenient accesoriu. Așadar, formându-și poziția în baza scrisorilor Ministerului Finanțelor nr. 27-06-01/46/A din 08 februarie 2012; nr. 07-17/78 din 16 aprilie 2013 și nr. 07-03/22 din 18 ianuarie 2016, instanțele inferioare urmau să atragă în proces această entitate, pentru a-și expune poziția oficială asupra obiectului acțiunii.

Notează că, instanțele de fond s-au pronunțat asupra dreptului de proprietate a bunurilor aflate în folosința recurenților, fără a atrage în proces în calitate de intervenient accesoriu proprietarul acestor bunuri imobile, și anume Agenția Proprietății Publice.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, (1) părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut

duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Conform art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Articolul 434 din Codul de procedură civilă statuează că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Ab initio instanța de recurs consideră că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorului termenului legal, deoarece actului judecătoresc de dispoziție recurat datează cu 31 octombrie 2017 (vol. II, f.d. 104-105, 106-113), iar cererea de recurs a fost depusă la 28 decembrie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe prima filă a cererii de recurs (vol. II, f.d. 120).

Instanța de recurs apreciază memoriul înserat în recurs ca fiind declarativ și care nu care nu poate fi acceptat, deoarece este lipsit de substanța, reieșind din aserțiunile ce succed.

Primordial, completul de admisibilitate nu poate acceptata argumentele recurenților referitor la aplicabilitatea, în speță, a dispozițiilor art. 9 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2016, deoarece acest argument a fost invocat de către aceștia și la examinarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel dându-i apreciere în decizia din 31 octombrie 2017 (vol. II, f.d. 111).

Ba mai mult ca atât, este remarcabil că recurenții nu invocă faptul că instanța de apel „nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, sau că a interpretat în mod eronat legea”, limitându-se la simpla invocare a faptului că în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 9 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2016. Însă, acesta nu poate fi încadrat în temeiurile declarării recursului prevăzut de articolul 432 din Codul de procedură civilă.

La fel, nu poate fi acceptat nici argumentul recurenților precum că, magistratul Nadejda Mazur, care a examinat prezenta cauză civilă în prima instanță, era în incompatibilitate de a judeca cauza, deoarece anterior a examinat alte cauze civile conexe, între aceleași părți.

Or, recurenții menționează că aceste cauze anterioare examinate de către magistratul Nadejda Mazur au ca obiect material încasarea venitului ratat și obligațiile I.P.P.P. Revista „Alunelul” de plată a chiriei pentru încăperile închiriate de la ÎS Complexul „Casa Presei”. Iar, în speță, obiectul material este evacuarea locatarilor și obligarea locatorului să încheie contract de comodat pe un termen nedeterminat. Astfel se deduce că obiectul material al acestor acțiuni civile sunt distincte între ele, astfel încât participarea magistratului Nadejda Mazur la judecarea unor cauze civile anterioare, între aceleași părți, nu atestă existența împrejurărilor ce

ar pune la îndoială imparțialitatea și echidistanța acesteia la îndeplinirea actului de justiție în prezenta cauză civilă.

La fel, completul de admisibilitate opinează că nu poate fi acceptat nici argumentul recurenților cu privire la faptul că instanțele inferioare și-au format poziția asupra fondului cauzei în baza scrisorilor Ministerului Finanțelor, însă fără a-l atrage în proces, în calitate de intervenient accesoriu, pentru a-și expune poziția oficială asupra obiectului acțiunii.

La acest capitol, urmează a fi învederat că, în sensul art. 67 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instituția intervenției accesorii este menită să asigure realizarea dreptului la apărare judiciară a terților, drepturile și interesele cărora pot fi afectate prin eventuala hotărâre emisă asupra fondului cauzei.

Astfel, completul de admisibilitate atestă că din memoriul formulat în cererea de recurs nu se desprinde un raport adiacent între Ministerul Finanțelor și părțile implicate în proces, astfel încât să fie necesară și obligatorie intervenția în proces a Ministerului Finanțelor. Totodată, cererea de recurs nu profilează argumente referitor la care anume drepturi și interese au fost afectate prin hotărârea judecătorească emisă asupra fondului cauzei. Prin urmare, recurenții nu au demonstrat interesul minim material și procesual al Ministerului Finanțelor întru constatarea faptului că instanța de apel a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

Succesiv, nu poate fi acceptată și alegația recurenților precum că instanțele de fond s-au expus asupra dreptului de proprietate a bunurilor aflate în folosința recurenților, fără a atrage în proces în calitate de intervenient accesoriu proprietarul acestor bunuri imobile, și anume Agenția Proprietății Publice. Or, conform art. 10 alin. (3) din Legea nr. 121 din 04 mai 2007 privind administrarea și deținerea proprietății publice, bunurile domeniului public pot fi gestionate de ... întreprinderile de stat

Aderent, articolul 12 lit. d) din aceeași lege consemnează că, administrarea proprietății publice include administrarea întreprinderilor de stat/municipale și a societăților comerciale cu capital public;

La caz, articolul 2 din Legea nominalizată definește *administrarea proprietății publice* ca activitate ce ține de exercitarea și modificarea dreptului de proprietate al statului și/sau al unităților administrativ-teritoriale.

Prin urmare, nu poate fi acceptată poziția recurenților cu privire la necesitatea intervenției în proces în calitate de intervenient accesoriu a proprietarului bunurilor imobile – Agenția Proprietății Publice. Or, în condițiile speței, activitatea ce ține de exercitarea dreptului de proprietate al încăperilor litigioase este exercitată de către întreprinderea de stat Complexul „Casa Presei”, iar prin hotărârea adoptată nu se aduc atingeri drepturilor și intereselor Agenției Proprietății Publice.

Ipoieza relevată certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece **recurenții** nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al **recursului**, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului **recurenților** cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în

primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de I.P.P.P. Revista „Noi”, I.P.P.P. Revista „Alunelul” și I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe” nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespund cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că cererea de recurs a fost depusă după ce I.P.P.P. Revista „Noi”, I.P.P.P. Revista „Alunelul” și I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe” au avut posibilitatea de a fi auziți de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50*).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenților le-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auziți combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de I.P.P.P. Revista „Noi”, I.P.P.P. Revista „Alunelul” și I.P.P.P. Săptămânalul „Florile Dalbe” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, –

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de Instituția Publică Publicația Periodică Revista „Noi”, Instituția Publică Publicația Periodică Revista „Alunelul” și Instituția Publică Publicația Periodică Săptămânalul „Florile Dalbe” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea de stat Complexul „Casa Presei” împotriva Instituției Publice Publicația Periodică Revista „Noi”, Instituției Publice Publicația Periodică Revista „Alunelul” și Instituției Publice Publicația Periodică Săptămânalul „Florile Dalbe”, intervenient accesoriu

Ministerul Educației, Culturii și Cercetării cu privire la evacuarea locatarilor, și acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de Instituția Publică Publicația Periodică Revista „Noi”, Instituția Publică Publicația Periodică Revista „Alunelul” și Instituția Publică Publicația Periodică Săptămânalul „Florile Dalbe” împotriva întreprinderii de stat Complexul „Casa Presei” și Cancelariei de Stat al Republicii Moldova cu privire la obligarea încheierii contractului de comodat pe un termen nedeterminat.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan